

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214206919
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2214206919.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Matúša Staríčka, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. D. XX, proti žalovaným 1/ Tatra banka, a. s., so sídlom Hodžovo námestie, Bratislava, IČO: 00 686 930, 2/ Dražby a reality PAMAŠA, s. r. o., so sídlom Kpt. Nálepku 3009/31, Levice, IČO: 36 706 655, 3/ E. D., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom D. XX, zastúpený JUDr. Ľuboš Vavrovič, advokát so sídlom Miletičova 21, Bratislava, 4/ Znalectvo, s. r. o., so sídlom SNP 939/25, Šaľa, IČO: 46 716 947, o neplatnosť dobrovoľnej dražby, o uloženie poriadkovej pokuty, o odvolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5C/309/2014-108 zo dňa 24.03.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením uložil žalovanému 2/ poriadkovú pokutu vo výške 100,- eur s tým, že poriadková pokuta je splatná do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia na účet Okresného súdu Dunajská Streda vedený v Štátnej pokladnici.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že vyzval žalovaného 2/ výzvou zo dňa 19.08.2014, prevzatú dňa 25.08.2014 na predloženie dražobného spisu č. A 65/13 a následne ho urgoval na predloženie spisu listom zo dňa 23.01.2015, na ktorú výzvu nereagoval a spis nepredložil napriek poučeniu o možnosti uloženia poriadkovej pokuty.

Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) a dospel k záveru, že žalovaný 2/ neposkytol súdu potrebnú súčinnosť a teda nesplnil súdom uloženú povinnosť v stanovenej lehote, čím hrubo sťažil postup konania, pričom svoju nečinnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil, z ktorého dôvodu mu okresný súd uložil poriadkovú pokutu vo výške 100,- eur, ktorú považoval za primeranú vzhľadom na opakované neuposlušnosť povinnosti uloženej okresným súdom.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný 2/ v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu.

Podstatou odvolacích námietok žalovaného 2/ bolo neúplné zistenie skutkového stavu veci, pretože súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na žalobcom podanú žalobu ako dominus litis, s ktorou

žalobca disponuje a tiež má dokazovať svoje tvrdenia. Predmetná žaloba popiera platnosť dražby iba z dôvodu nesprávnosti znaleckého posudku č. 127/13 a tiež porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Žalobca predložil ako dôkaz znalecký posudok, pričom prvoinštančný súd nevyhodnotil správne žalobcom predložené dôkazy, ktorými nepreukázal porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, keď žalobca v žalobe nenamietal žiadne porušenie predmetného zákona a teda nemohol mariť uplatnenie základného práva inej strany sporu tým, že nepredložil okresným súdom požadovaný celý dražobný spis. Tiež poukázal na prejednávaciu zásadu v spore o neplatnosť dražby, pričom žalobca má mať záujem na unesení dôkazného bremena. Okresný súd svojim konaním narušil rovnosť strán sporu, keď na základe súdnej moci prikázal predložiť dražobný spis bez akéhokoľvek právneho opodstatnenia, pričom žalobca si mohol pred podaním žaloby a do uplynutia trojmesačnej prekluzívnej lehoty obstaráť dôkazy aj sám na vlastné náklady bez ingerencie súdu, preto ak mu okresný súd uložil povinnosť predložiť dražobný spis a následne mu uložil poriadkovú pokutu, porušil jeho ústavné právo na spravodlivý proces a tiež zasahuje do Ústavou chránených majetkových, keď dražobník by musel pod hrozbou pokuty predložiť na svoje náklady dôkazy nad rámec žaloby a bez akéhokoľvek právneho opodstatnenia. Príkaz okresného súdu na predloženie celého dražobného spisu je v rozpore s § 8 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“), ktorý ukladá dražobníkovi viesť riadnu spisovú evidenciu, pričom predloženie celého spisu je nielen porušením rovnosti strán sporu na spravodlivý proces, ale požaduje zbytočne predložiť celý spis. Pokiaľ išlo o konštatovanie prvoinštančného súdu o nereagovaní na výzvu súdu a nepredloženie dražobného spisu, poukázal na zaslanie vyjadrenia k žiadosti o zaslanie spisu v rozsahu vyjadrenia uvedeného zo dňa 05.02.2015. S poukazom na zásadu rovnosti strán sporu podľa § 120 ods. 1 OSP nemožno uložiť dôkazné bremeno za tvrdenie, ktoré urobila druhá strana, pričom dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že dražba bola neplatná zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí súdu, že bol dotknutý na svojich právach, a že boli porušené také ustanovenia ZoDD, ktoré spôsobili neplatnosť dobrovoľnej dražby. Dražobník nemôže niesť dôkazné bremeno za žalobcu a nemôže mať v spore neúspech ak nepreukáže opak ničím nepodloženého tvrdenia žalobcu. Bolo na žalobcovi, aby preukázal porušenie ustanovení ZoDD, ktorý je povinný svoje tvrdenia uvedené v žalobe podporiť dôkazným materiálom aj vzhľadom na charakter sporového konania, kde sa uplatňuje prejednávací zásada. Tiež mu ukladá povinnosť viesť riadnu spisovú evidenciu a zabezpečiť účelné a bezpečné uloženie písomností súvisiacich s dražbou v zmysle § 8 ods. 1 ZoDD. Účelom archivačnej povinnosti dražobníka je, aby v prípade potreby bolo možné dostatočne zistiť potrebné údaje a okolnosti konania dražby a zabezpečuje možnosť zadovážiť si dokumentáciu týkajúcu sa dražby pre ten subjekt, ktorý sa domáha na súde určenia neplatnosti dražby a ten musí uniesť dôkazné bremeno na súde. Prvoinštančný súd nie je povinný ex officio vyhľadávať a zisťovať dôvody neplatnosti dražby na miesto žalobcu, preto žiadal, aby súd zaťažil dôkazným bremenom žalobcu, ktorý má zákonnú povinnosť pri podaní žaloby svoje tvrdenia preukázať a uniesť dôkazné bremeno. Neplatnosť dobrovoľnej dražby nie je možné vysloviť z titulu a to absolútnej neplatnosti právneho úkonu – neplatnej úverovej zmluvy, ktorá žaloba o určenie neplatnosti zmluvy je predmetom osobitného konania. Predmetom konania môže byť len porušenie ustanovení ZoDD alebo neplatnosť záložnej zmluvy, ak bola podpísaná – uzatvorená po dátume 01.06.2014, kedy nadobudol platnosť zákon č. 106/2014 Z. z.. Pôsobnosť novely sa na túto záložnú zmluvu nevzťahuje. V uvedenom smere poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Monika Kušionová proti SMART Capital a. s., sp. zn. C-34/13 zo dňa 10.09.2014. Žalobca napáda výšku ceny stanovú znaleckým posudkom č. 127/2013, vypracovaný znaleckou organizáciou Znalectvo s. r. o., pričom bol vyzvaný na sprístupnenie nehnuteľnosti, čo aj učinil, znalecký posudok bol žalobcovi doručený a do dražby nenamietal jeho správnosť. Ďalej uviedol, že nie je osobou odborne spôsobilou a zákonom aprobovanou k tomu, aby sám vykonal ohodnotenie ceny nehnuteľnosti, alebo aby prehodnocoval správnosť ohodnotenia nehnuteľnosti, resp. zodpovedal za vypracovanie znaleckého posudku, čo je povolaný vykonať znalec a z daného posudku navrhovateľ dražby a dražobník vychádzajú. Ak by pri vypracovaní znaleckého posudku došlo k nejakému porušeniu právnych predpisov, išlo by o porušenie iných právnych predpisov ako je ZoDD a jeho teoretickým dôsledkom môže byť len vznik nároku z titulu zodpovednosti za škodu voči znalcovi. Podľa ustálenej súdnej praxe (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9C/116/2010, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/183/2015, rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 6C/10/2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/443/2013 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/59/2013) si splnil svoju povinnosť podľa § 12 ods. 1 ZoDD, ak dal zaistiť ohodnotenie predmetu dražby znalcovi riadne zapísanému a vedenému v zozname znalcov MS SR. Tiež poukázal na právo žalobcu domáhať sa neplatnosti dražby v trojmesačnej lehote od udelenia príklepu, pričom žalobcovia nenamietajú dôvody neplatnosti dražby súvisiace so spáchaním trestného činu a všetky dôvody týkajúce sa neplatnosti dražby, musí žalobca uplatniť v lehote 3 mesiacov.

Žalobca sa žalobou domáha neplatnosti dobrovoľnej dražby z dôvodu, že bol zo strany dražobníka porušený § 12 ZoDD, že znalecký posudok č. 127/2013 je neplatným právnym úkonom, čím sa údajne vzdal svojich práv spotrebiteľa, tým že podpísal záložnú zmluvu, v ktorej súhlasil s výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Žalobu považoval za neopodstatnenú, keďže žalobca nepreukázal porušenie ustanovení ZoDD a dražobník nie je povinný preukazovať, že porušil ustanovenia citovaného zákona, ak žalobca ani nenamieta jeho porušenie.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým uznesením, dospel odvolací súd k záveru, že prvoinštančný súd síce aplikoval správnu právnu normu na prejednávajúcu vec a to § 53 OSP, ktorú však nesprávne interpretoval, a preto sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, z ktorého dôvodu je odvolanie žalovaného 2/ dôvodné.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010).

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

Podľa § 470 ods. 1, 2, 3, 4 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Predkladateľ pamätá aj na situácie, keď by nová právna úprava zhoršila postavenie strany a tieto rieši v prechodnom ustanovení.

Právna úprava účinná od 1. júla 2016 vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (pozri § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (pozri § 470 ods. 2 CSP). Ustanovenia novej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní či dovolacom sa v prípade týchto odvolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami (rozsudok Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR z 27. apríla 2017, sp. zn. 1 V Cdo 1/2017). Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri odvolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (pozri tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu SR pod sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie žalovaného 2/ bolo podané dňa 20.04.2015, t. j. za účinnosti OSP. Odvolanie žalovaného 2/ bolo podané včas a obsahovalo všeobecné náležitosti podania (§ 42 ods. 3 OSP), bolo v ňom uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov odvolanie podáva (súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav) a čoho sa žalovaný 2/ ako odvolateľ domáha. Žalovaný 2/ v odvolaní uviedol bližšiu argumentáciu k uvedeným odvolacím dôvodom.

Na danú vec bolo potrebné pri rozhodovaní použiť a aplikovať aj ustanovenia OSP, nakoľko k vydaniu napadnutého uznesenia a opravného prostriedku došlo za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy – OSP.

Z obsahu spisu vyplýva, že o žalobe žalobcu rozhodol okresný súd v poradí druhým rozsudkom č. k. 5C/309/2014-539 zo dňa 06.05.2021, právoplatným dňa 14.07.2021 tak, že žalobu zamietol a zároveň rozhodol o náhrade trov konania. Prvoinštančný súd poukázal na povinnosti strany v žalobe uviesť všetky dôkazy, na ktoré sa odvoláva a i keď žalobca v priebehu sporu navrhol vykonanie dôkazu nariadením kontrolného znaleckého dokazovania na zistenie správnosti stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti pre potreby dražby, ktorý dôkaz okresný súd nariadil uznesením zo dňa 09.07.2020, predmetné rozhodnutie bolo zrušené uznesením zo dňa 28.08.2020 pre nezaplatenie preddavku na znalecký úkon žalobcom, z ktorého dôvodu okresný súd vychádzal len z existujúcich dôkazov, ktoré iniciovali strany sporu. Spochybnenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti stanovenej v znaleckom posudku spoločnosti Znalectvo s. r. o. pre účely dobrovoľnej dražby nebolo preukázané, keď znalec vychádzal v rozhodnom čase v roku 2013 z technického stavu nehnuteľnosti, ktorá bola v rekonštrukcii, čo ovplyvnilo ustálenie všeobecnej hodnoty. Znalec teda nemohol stanoviť hodnotu nehnuteľnosti ako dokončenú rekonštrukciu, pričom samotné nové zabudované komponenty zohľadnil pri ocenení. Pre nečinnosť žalobcu, ktorý dôkaz navrhol, zálohu na vykonanie znaleckého úkonu v súdom uloženej lehote nezložil, nebolo možné zistiť nesporne správnosť ohodnotenia predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby znaleckým posudkom, pričom povinnosťou žalobcu bolo, pokiaľ namietal danú skutočnosť, dôkaz mal a mohol ho predložiť už spolu so žalobným návrhom, keď tak neurobil, nič mu v tom nebránilo, bolo teda otáznе, či na takýto dôkaz môže súd prihliadať ako na dôkaz, ktorý nemohol bez svojej viny použiť žalobca už s podaním žaloby. Okresný súd tak teda nemal možnosť odstrániť rozpory zistené v predložených znaleckých posudkoch tak, aby mohol konštatovať, že cena stanovená v znaleckom posudku bola stanovená v rozpore s ustanovením § 12 ZoDD pre neunesenie dôkaznej povinnosti zo strany žalobcu, ktorý ostal nečinný. Po porovnaní posudku F. G. ako aj zverejneného inzerátu predaja nehnuteľnosti v roku 2013 je zrejmé, že ani jedna zo stanovenej všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a ponukou na trhu nekorešpondujú. Žalobca sa nevedel vyjadriť prečo súhlasil s cenovou ponukou v inzercii, keď bol presvedčený o cene uvedenej v posudku F. G. po zhodnotení o viac ako 30.000,- eur po rekonštrukčných zásahoch do stavby. Keďže nemal dostatok dôkazov na tvrdenia žalobcu, žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom na jeho tvrdenia o cene vydraženej nehnuteľnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 OSP, tomu, kto marí uplatnenie základného práva iného účastníka konania alebo kto hrubo sťažuje postup konania tým, že v súdom určenej lehote neurobí súdom uložený úkon alebo nesplní jemu súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi dôvodmi, alebo sa neustanoví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, alebo kto neposlúchne príkaz súdu, alebo kto ruší poriadok, alebo kto urobí hrubo urážlivé podanie, súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 820 eur. Pri opakovanom hrubom sťažení postupu konania podľa odseku 1 súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 1 640 eur. Poriadkové pokuty pripadajú štátu. Uloženie poriadkovú pokutu môže súd dodatočne, a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo ak nastali dôvody hodné osobitného zreteľa; to neplatí, ak už bola poriadková pokuta zaplatená.

Aj nová právna úprava umožňuje poriadkové opatrenie podľa § 102 ods. 1, 2, 3 CSP, kedy súd môže uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že a) nesplní povinnosť uloženú súdom a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami, b) sa nedostaví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, c) neuposlúchne príkaz súdu, d) ruší poriadok alebo dôstojný priebeh pojednávania alebo e) urobí hrubo urážlivé podanie. Právna úprava poriadkovej pokuty vychádza z doterajšieho ustanovenia § 53 OSP.

Nová právna úprava už neupravuje možnosť dodatočného odpustenia poriadkovej pokuty, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo nastali dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákonodarcu je toho názoru, že odpustením pokuty sa miňa výchovný účinok uloženého poriadkového opatrenia, preto kto raz poruší povinnosť, mal by byť sankcionovaný. Vzhľadom na to je potrebné, aby súd uloženie poriadkovej pokuty zvažil a uložil ju ako krajné opatrenie, pretože za nesplnením povinnosti môžu byť aj dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré nastali nezávisle od vôle pokutovanej osoby (napr. živelná udalosť, zranenie, choroba).

Prvým zákonným dôvodom na uloženie poriadkovej pokuty je marenie uplatnenia základného práva iného účastníka konania (teraz strany sporu). Z tohto znenia zákona vyplývajú viaceré otázky, na ktoré treba odpovedať. Prvým problémom je definovanie základného práva iného účastníka konania - strany. Z toho, že ide o základné právo účastníka, by sa mohlo vyvodiť, že pôjde zásadne o základné práva procesnoprávneho charakteru tak, ako vyplývajú z čl. 46 až 48 Ústavy Slovenskej republiky alebo z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Ako vhodné a praktické je ukladanie poriadkových pokút vo veciach, v ktorých účastník, iný subjekt konania alebo aj tretie osoby svojím postupom, nečinnosťou alebo opomenutím zasahujú do základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy. Rovnako možno postupovať v prípadoch, ak sa účastníkom, iným subjektom konania alebo treťou osobou zmarí uplatnenie základných práv na verejné prerokovanie vecí, na poskytnutie právnej pomoci a pod.

V súvislosti s uložením pokuty za marenie uplatnenia základného práva iného účastníka treba zdôrazniť, že všeobecný súd nerozhoduje o ochrane základného práva účastníka (táto právomoc patrí Ústavnému súdu podľa čl. 127 ústavy), ale len o tom, že iný účastník, subjekt konania alebo tretia osoba marí jeho uplatnenie. Marením treba rozumieť úkony alebo opomenutia, či inú nečinnosť, ktoré zasahujú do niektorého základného práva procesného charakteru prostredníctvom neplnenia procesných povinností uložených zákonom alebo súdnym rozhodnutím, hoci procedurálneho charakteru, alebo aj zneužívaním (nadužívaním) procesných oprávnení vyplývajúcich formálne z Občianskeho súdneho poriadku alebo z iného zákona.

Ďalším zákonným predpokladom na uloženie poriadkovej pokuty je záver o hrubom sťažení postupu konania (správne súdu) exemplifikatívne uvedenými správaniami účastníkov alebo iných subjektov súdneho konania; môže ísť o neposlúchnutie príkazu súdu, ktorý je v súlade s účelom konania (§ 1) a potrebou riadne pripraviť prejednanie a rozhodnutie veci, neurobenie súdom uloženého úkonu alebo nesplnenie súdom uloženej povinnosti a neospravedlnenie tejto svojej nečinnosti včas a závažnými dôvodmi.

Výklad hrubého sťaženia postupu konania je vecou posúdenia individuálneho prípadu. Vyžaduje brať do úvahy nielen konanie, úkon alebo iné, najmä pasívne správanie účastníka alebo inej osoby, ale aj to, či takou skutočnosťou došlo k poruche v postupe súdu, ktorá má za následok neurobenie relevantného úkonu, prípadne nerozhodnutie veci, ak už súd jej rozhodnutie mal pripravené a len účastník alebo iná osoba zmarila toto rozhodnutie. Súd môže uložiť poriadkovú pokutu aj v iných než v zákone uvedených prípadoch, za predpokladu, že dôjde k situácii, v ktorej vznikne zodpovednosť účastníka alebo inej osoby za hrubé sťaženie postupu konania vo všeobecnom zmysle slova.

Z ústavného hľadiska musí byť poriadková pokuta uložená v súlade so zákonom, musí spočívať na relevantných a dostatočných dôvodoch a musí byť pritom zachovaný aj primerane vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami (vrátane výšky pokuty) a sledovaným cieľom.

Vychádzajúc z obsahu spisu a z odôvodnenia meritórneho rozhodnutia okresného súdu vo veci samej ohľadne žaloby žalobcu o neplatnosť dobrovoľnej dražby, keď podkladom rozhodovania nebol dražobný spis, nakoľko námietky žalobcu smerovali proti oceneniu nehnuteľnosti stanovenej znaleckým posudkom č. 127/2013. Odvolací súd dodáva, že okresným súdom uložená povinnosť žalovanému 2/ výzvou zo dňa 19.08.2014 na predloženie dražobného spisu, prevzatú žalovaným 2/ dňa 25.08.2014, ako aj výzvy zo dňa 23.01.2015, na ktorú žalovaný 2/ reagoval vyjadrením doručeným prvoinštančným súdom dňa 05.02.2015, nemožno považovať za porušenie povinnosti uloženej súdom a teda za hrubé sťažovanie postupu konania tým, že v zmysle výzvy prvoinštančného súdu nepredložil dražobný spis, ktorý ani nebol následne opodstatnený z hľadiska dokazovania pre rozhodnutie vo veci samej.

Odvolací súd preto uznesenie prvoinštančného súdu postupom podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil, pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody pre vydanie predmetného rozhodnutia neexistovali.

Odvolací súd považuje za potrebné ešte poznamenať, že výška poriadkovej pokuty musí zodpovedať povahe porušenej povinnosti a musí byť náležite aj odôvodnená. V danom prípade však súd prvej inštancie výšku poriadkovej pokuty v sume 100,- eur nijakým spôsobom relevantne neodôvodnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol :o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).